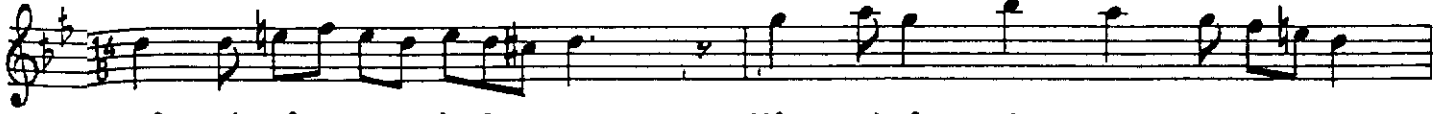

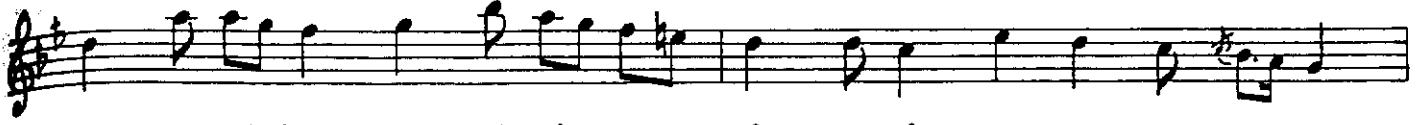
NIHĀVEND-İ KEBİR
NAKIŞ BESTE

Abdülkādir Merāḡi
(1360 - 1435)

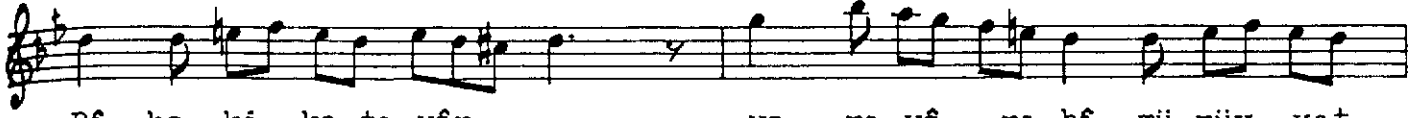
Devr-i Revân

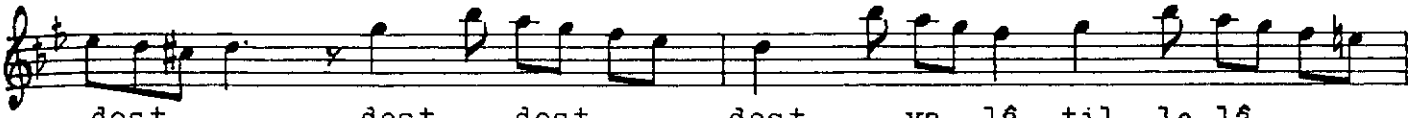
Rû   zi   gâ   rı   bud   .   .   .   Yâ   riyâ   ri   men   .   .   .   .   .

çer hi ber he mi zâ di gâ rı zâ rı men . . . . .

Bî ha ki ka tî yâr . . . ya rî yâ . rî bî mü rüv vet

dost . .   dost   dost . .   dost   ya   lâ   til   le   lâ . . .

tâ be ki â zar . . . . . Güf tu meş kû rem ne em

De riða ritu. . . . . güf tu birun mey re vem . . .

Fz   dâ   ri   men   .   .   .   .   .   Bî   ha   ki   ka   tı   yar   .   .   .

yâ   ri   yâ   ribî   mü   rev vet   dost . . . dost   dost . .

dost ya lâ til lelâ . . . tâ be ki â zar . . . . .

8- NİHÂVEND-İ KEBİR NAKİŞ BESTE

Beste: Abdülkâdir Merâgi

Güfte: Hüsâmî

Usûlü: Devr-i revân

نہاوند کبیر نقش بستہ

روز گارد بود یار من
چرخ بر ہم روز وای کار زار من
بی حقیقت یار یاری مروت (تأبلی آزار)
گفتمش خوارم درد یار تو
گفت بر دن میر رویم از دیار من
ای حسامی هست یار سنگین دل
من نمیداند توی حال زار من

Rûz gârd bûd yâr-i men

Çerh-i ber hem rûzvâr-ı kâr zâr-ı men

Bî hakikat-i yâr, yâr-ı bî-mürüvvat (tâ-be-key âzâr)

Güftmeş ber den mîr rûyem ez diyâr-men

Güft ber den mîr-i rûyem ez diyâr-men

Ey HÜSÂMÎ hest-i yâr sengin-dîl.

Men nemîdânem tûy-i hâl zâr-men

Açıklaması

Zamân benim dostum idi. Ey inlemem ve işlerim, gündüzün felekden kurtulayım. Hakikatsiz ve mürüvetsiz dost, ne zamâna kadar sürer bu incinme?

Ona dedimki: senin dostunun derdinden zelîlim. O dediki: ben yurdumdan gidiyorum.

Ey Hüsâmî, dostun taş gibi bir gönlü vardır. Ben biliyorum ki benim durumum için inleyen sensin.

Kelimeler

felek : Gökyüzü, semâ, âsüman, tâlih, kader.

mürüvvat : insâniyet, mertlik, cömertlik, iyilikseverlik.